

рия още пишали на черковнославянски езикъ и то само за черковни или за други общи работи. Прѣвъ дѣдо Славейковъ е почналъ да учи дѣцата да пишатъ и четатъ на чистъ, ясенъ български езикъ и той първи е написалъ училищни пѣсни. Ученицитѣ ги прѣписвали въ тетраджитѣ си, заучвали ги наизустъ и почвали да ги пѣятъ въ училището и вънъ отъ него. Той написалъ и други пѣсни, разговори и приказки, които народътъ бърже зель да учи, да ги пѣе, разговаря и приказва. По-сетнѣ той зель да пише и други книги, които сжщо народътъ дирѣлъ и четѣлъ. Имало прѣди него и заедно съ него и други учители и писатели, ала тѣ не писали съчиненията си на такъвъ правиленъ и чистъ български езикъ. Едни пишали по западенъ говоръ, други по македонски говоръ, трети по съвсѣмъ източень. Дѣдо Славейковъ **излѣзе отъ Търново и Трѣвна**, та почналъ ясно да пише по търновски говоръ и понеже неговитѣ пѣсни и съчинения бързо се разпространили между всички българи, то неговиятъ езикъ станалъ прѣвъ, книжовень езикъ. На този езикъ днесъ четатъ и пишатъ всички българи, дѣто и да живѣятъ.

И тъй, запомнете: дѣдо Славейковъ е създателтъ, учителтъ на днешния книжовень български езикъ. Той е екзархътъ, патриархътъ на българскитѣ поети и писатели.

Учението на Петка Славейковъ.

Искате ли да знаете нѣщо за живота и учението на този бѣлѣжитъ българинъ? Тогава слушайте.

Качете се мислено на желѣзницата, па идете въ старата българска столица — Търново. Този градъ не е голѣмъ (има 12,600 жители), ала е твър-